

II. ВЕЛИКДЕНЬ

Я

Великдень! А ти нині, хлопче, в шинку?

В і н

А де ж маю бути? Ще добре, що тут
Посидіти ось супокійно дають,
А вип'єш що, з хати надвір не женуть.

Я

Великдень! Від самого досвітку чуть:
Воскреснії дзвони гудуть та гудуть!
А звичай паш каже старому й малому
В той день бути дома.

В і н

Нема в мене дому.

Я

Ну... дому нема, збудувати не вспів...
Та ні, я не теє сказати хотів,
А те, що, діждавшись воскресної днини,
В родині пробудь.

В і н.

Я не маю родини.

Я

Га, так, твоя правда! Не маєш родини!
Чи також не маєш дівчини-дружини?
Вона розговорить, вона приголубить —
У неї б пробув...

В і н

Хто бідноту полюбить?

В господаря вчора весь день я робив.
Надвечір, що згода, мені заплатив —
На свята не просить, скупенько й самому.
Іди! А куди? Без родини, без дому...
Ну, звісно, в шинок. Дещо вип'єш, закусиш,
Зате й за ночліг вже платити не мусиш!
Просидиш так свята, коби до посвят,
Та й знов тра нової роботи шукать.